Deinde ↄſide
rãdũ ẽ ď ſimulatiõe ⁊ ypo
criſi. Et circa hoc q̃rũť q̃
tuoꝛ. p̃ vtꝝ oĩſ ſimulatõ ſit
pctm̃. 2° vtꝝ ypocriſis ſit
ſimulatio. 3° vtrũ opponať veritati. 4° vtꝝ
ſit pctm̃ moꝛtale.

Ad primuꝫ ſic proce

diť. Videť ꝙ nõ oĩs ſimulatio ſit pctm̃. Dr̃. n.
Luc. vlt̃. ꝙ dominus ſe finxit longi⁹ ire. ⁊
Amb°. diť de Abꝛahã in li° de patriarchis ꝙ
captioſe loquebať cũ ſeruulis cũ dixit Gen.
22°. Ego ⁊ puer ille illuc vſqꝫ ꝓperãtes: p⁹ q̃ꝫ
adoꝛauerimus reuertemur ad vos. fingẽ au
tẽ ⁊ captioſe loq ad ſimulationẽ ptinet. ſꝫ nõ
ẽ dicẽdũ ꝙ in xpo ⁊ ĩ Abꝛaham fuerit pctm̃
g̃ nõ oĩs ſimulatio ẽ pctm̃. ¶ P̃. Nullũ pec
catũ ẽ vtile. ſꝫ ſic̃ Jero⁹ dicit. vtilẽ ſimulatio
nẽ ⁊ ĩ tp̃e aſſumẽdã Jehu regis iſrľ nos do
ceat exemplũ q̃ iťfecit ſacerdotes Baal fĩ
gẽs ſe idola colẽ velle vt hr̃ 4°. Regl. x°. ⁊ Da
uid immutauit faciẽ ſuã coꝛam Achis rege
Geth vt hr̃ p̃ Regl. 21°. g̃ nõ oĩs ſimulatõ eſt
pctm̃. P̃. Bonũ ẽ malo ↄ̃riũ. ſi g̃ ſimulare
bonũ ẽ malũ. g̃ ſimulare malũ erit bonũ.
P̃. Yſa. 3° ↄ̃ q̃ſdã dr̃. Pctm̃ ſuũ q̃ſi ſodoma p̃
dicauerũt nec abſcõderũt. ſꝫ abſcõdere pec
catũ ad ſimulationẽ ptinet. g̃ nõ vti ſimulati
one ĩtẽdũ ẽ rep̃hẽſibile. vitare aũt peccatuꝫ
nũq̃ꝫ ẽ rep̃henſibile: g̃ ſimulatio nõ ſp̃ ẽ pec
catũ. ¶ Sꝫ ↄ̃ ẽ qḋ Yſa. 16°. ſup illud. Jn trib⁹
ãnis ⁊c. diť glo. Jn ↄpatione duoꝝ maloꝛuꝫ
leui⁹ ẽ aperte peccare q̃ꝫ ſcitatẽ ſimulare. ſꝫ
apte peccare ſp̃ ẽ pctm̃. g̃ ſimulatio ſp̃ ẽ pec
catũ. ¶ R° dicẽdũ ꝙ ſicut dictũ ẽ: ad v̓tuteꝫ
veritatis ptinet vt q̃s talẽ ſe exhibeat ex̓ti9
p ſigna exterioꝛa qualis ẽ. ſigna aũt ex̓tioꝛa
nõ ſolũ ſũť verba ſꝫ etiã facta. ſic̃ g̃ v̓itati op
ponif ꝙ aliquis p verba ex̓tioꝛa aliud ſignifi
cet q̃ꝫ habꝫ apd̃ ſe qḋ ad mẽdaciũ ptinet: ita
etiã opponiť veritati ꝙ aliq̃s p aliq̃ ſigna fa
ctoꝝ vel reꝝ aliq̃d ſignificet ↄ̃riũ ei⁹ qḋ ĩ eo
ẽ: quod ꝓpꝛie ſimulatio dr̃. vñ ſimulatio pro
pꝛie ẽ mẽdaciũ qḋdã ĩ ex̓tioꝝ ſignis factoꝛuꝫ
cõſiſtẽs. n̄ refert aũt vtrũ aliq̃s mẽtiať v̓bo
vel quocũqꝫ alio facto vt s̃ habitũ ẽ. vñ cum
oẽ mẽdaciũ ſit pctm̃ vt s̃ dictũ ẽ: cõſequẽs
ẽ etiã ꝙ oĩs ſimulatio ẽ pctm̃. ¶ Ad p̃muꝫ g̃
dicẽdũ ꝙ ſicut Aug⁹ diť ĩ li° de q̃ſtioĩb⁹ euã
gelij. nõ oẽ qḋ fingimus mẽdaciũ ẽ: ſꝫ qñ id
fingim⁹ qḋ nihil ſig̃t tũc ẽ mẽdaciũ. cũ aũt
fictio nr̃a referť ad aliquã ſignificationẽ nõ
ẽ mẽdaciũ ſed aliq̃ figura veritatis. ⁊ ſubiũ
git exẽplũ de figuratiuis locutionibus ĩ qui
bus fingiť q̃dã res: nõ aũt vt aſſerať ita eẽ: ſꝫ
eã ꝓponim⁹ vt figurã alteri⁹ qḋ aſſerere vo
lumus. Sic g̃ dñs in euangelio finxit ſe lon
gius ire: quia ↄpoſuit motũ ſuũ qḋ ẽ volentl
longi⁹ ire ad aliqd figuratiue ſignificãduꝫ. ſ.
ꝙ ipſe ab eoꝝ fide longe erat vt Greg⁹ dicit.
vel vt Aug⁹ diť: q̃a cũ longius receſſurus eẽt
aſcẽdendo in celũ p hoſpitalitatẽ quodãmõ
retinebať in terra. Abꝛahã etiã figuratiue lo
cutus ẽ. Vñ Amb°. dicit de Abꝛahã ꝙ ꝓphe
tauit quod ĩgrabat. ipſe. n. ſolus diſponebat
redire ĩmolato filio. ſꝫ dñs p os eius locut⁹
ẽ qḋ parabat. vñ pꝫ ꝙ neuť ſimulauit. ¶ Ad
ſcḋm dicẽdũ ꝙ Jero⁹ vtiť large noĩe ſimula
tõis p q̃cũqꝫ fictõe. cõmutatio ãt faciei Da
uid fuit fictio figuralis ſicut glo. exponit ĩ ti
tulo illius ps. Bñdicã dñm in oĩ tp̃e. ſimula
tionẽ vero Jehu nõ ẽ necẽ excuſari a pctõ:
vel mẽdacio: q̃a mal⁹ fuit vtpote ab idolatria
Hieroboã nõ recedẽs: cõmẽdať tñ ⁊ tp̃aliť
remuneraťa deo nõ p ſimulatione: ſꝫ p ȥelo
q̃ deſtruxit cultuꝫ Baal. ¶ Ad tertiũ dicẽdũ
ꝙ q̃dã dicũt ꝙ null⁹ põt ſe ſimulare eẽ ma
lũ: q̃a p op̃a bona nullus ſimulat ſe malũ. ſi
aũt opera mala faciat malus ẽ. ſꝫ h̃ rõ nõ co
git. põt. n. aliq̃s ſe ſimulare malũ p op̃a q̃ ĩ ſe
nõ ſũt mala: ſꝫ hñt in ſe quãdã ſpẽm mali: et
tñ ipſa ſimulatio ẽ mala. tũ rõne mẽdacij. tũ
rõne ſcãdali. ⁊ q̃uis p hoc fiat malus: nõ tñ
fit malus illa malicia quã ſimulat. ⁊ q̃a ipſa
ſimulatio ſm̃ ſe mala ẽ nõ rõne ei⁹ ď quo ẽ:
ſiue ſit de bono ſiue ſit de malo pctm̃ ẽ. Ad
q̃rtũ dicẽdũ ꝙ ſicut aliquis v̓bo mẽtiť quã
do ſig̃t qḋ nõ ẽ: nõ ãt qñ tacꝫ qḋ ẽ: qḋ aliqñ
licet. ita etiã ſimulatio ẽ qñ aliq̃s p ex̓tioꝛa ſi
gna factoꝝ vel reꝝ ſig̃t aliquid qḋ nõ eſt. nõ
ãt ſi aliq̃s p̃mittat ſig̃re qḋ ẽ. vñ aliq̃ſ poteſt
pctm̃ ſuũ occultare abſqꝫ ſimulatõe. ⁊ ſm̃ h̃
ĩtelligẽdũ eſt qḋ Jero⁹ dicit ibiď ꝙ ſecũduꝫ
pctm̃ p⁹ naufragium: ẽ pctm̃ abſcondere: ne
ſ. exinde alijs ſcãdalũ generet.

Ad ſecũdum ſic pro

cediť. Videť ꝙ ypocriſis nõ ſit ideꝫ ꝙ ſimu
latio. Simulatio. n. ↄſiſtit in quodã factorũ
mẽdacio. ſed ypocriſis põt etiã eẽ ſi aliquis

oſtēdat exteriꝰ q̄ īteriꝰ agit: ſcḋm illud Math
6º. Cū̄ facis elyam noli tuba canere añ te ſic
ypocrite faciūt. ḡ ypocriſis nō ē idē ſimulati
oni. ¶ P̄. Greg. dic̄. 31º moral̄. Sūt nōnulli
q̄ ⁊ ſc̄itatis habitū tenēt ⁊ pfectiōis meritū
exeq̄ nō valēt: hos nequaq̄ꝫ credendū eſt in
ypocritarū numerū currere: q̄a aliud ē infir
mitate aliud malicia peccare. ſꝫ illi q̄ tenent
habitū ſc̄itatis. ⁊ meritū pfectōis n̄ exequūt̄
ſūt ſimulatores: q̄a extior habitꝰ ſc̄itatis opa
pfcōnis ſig̃t. nō ḡ ſimulatio ē idē q̄ð ypocri
ſis. ¶ P̄. Ypocriſis in ſola ītentōe ꝯſiſtit: dic̄
n. dn̄s de ypocritis Math. 23º. ꝙ oīa opera
ſua faciūt vt ab hoībꝰ videāt̄. ⁊ Gregꝰ dic̄. 31º
moral̄. ꝙ nūq̄ꝫ q̄d agāt ſed q̄uō de actiōe q̄li
bet hoībus poſſint placere ꝯſiderāt. ſꝫ ſimu
latio nō ꝯſiſtit ī ſola ītentiōe: ſꝫ ī extiori opa
tione. Vñ ſup illud Job. 36º. Simulatores ⁊
callidi ꝓuocant irā dei. dic̄ glo. ꝙ ſimulator
aliud ſimulat. ⁊ aliud agit: caſtitatē pfert et
laſciuiā ſeq̄t̄: oſtētat paupta̅tē ⁊ marſupiuꝫ
replet. ḡ ypocriſis nō eſt idē q̄ð ſimulatio.
Sꝫ ꝯ̄ ē q̄ð Iſidorꝰ dic̄ ī lº ethimologiarum.
Ypocrita greco ſermōe ī latio. ſimulator in
terp̄tat̄: q̄ dū intꝰ malꝰ ſit: bonū ſe palā oñdit
ypo. n. falſū: criſim iudiciū īterp̄tat̄. ¶ Rº di
cēdū ꝙ ſicut Iſidorꝰ dicit ibidē. nomen ypo
crite tractū ē a ſpecie eoꝝ q̄ ī ſpectaculis ꝯte
cta facie īcedūt diſtiguētes vultū vario colo
re vt ad pſone quam ſimulāt colorē pueniāt
modo in ſpecie viri. modo in ſpecie femīe: vt
ī ludis pplm fallāt. Vñ Augꝰ dicit ī ſermōe
dn̄i ī monte. ꝙ ſicut ypocrite ſimulatores ali
aꝝ pſonaꝝ agūt ptes illius q̄ð nō ſūt: nō. n. q̄
agit ptes Agamenōis vere ipſe ē: ſꝫ ſimulat
eū: ſic ī eccleſijs ⁊ ī oī vita hūana qui ſe vult
videri q̄ð nō ē ypocrita ē: ſimulat. n. ſe iuſtū
nō exhibet. Sic igit̄ dicēdū eſt ꝙ ypocriſis
ſimulatio eſt: nō āt oīs ſimulatio: ſꝫ ſolū illa
q̄ q̄s ſimulat pſonā alterius: ſicut cū pctōr ſi
mulat pſonā iuſti. ¶ Ad primū ḡ dicēdū ꝙ
opus exterius nāliter ſig̃t ītentionē. q̄ñ ḡ ali
q̄s p bona opa q̄ facit ex ſuo genere ad dei ſ
uitiū ptinētia: nō q̄rit deo placē ſꝫ hoībus: ſi
mulat rectā ītentionē quā nō habet. Vnde
Gregꝰ dic̄. 31º moral̄. ꝙ ypocrite p cās dei de
ſeruiūt ītentōēs ſeculi: q̄a p ipſa q̄q̄ꝫ q̄ ſe agē
ſcā oſtēdūt: nō ꝯuerſionē q̄rūt hoīuꝫ: ſꝫ dan
tis fauorē. ⁊ ita ſimulāt mēdacitē ītentioneꝫ
rectā quā nō hn̄t: q̄uis nō ſimulēt aliq̄ð rec
tū opꝰ q̄ð nō agāt. ¶ Ad ſecūdū dicēdum ꝙ
habitus ſc̄itatis putā religiōis vel clericatꝰ
ſig̃t ſtatū q̄ q̄s obligat̄ ad opa pfectōis. et iō
cū q̄s habitū ſc̄itatis aſſumit ītēdēs ſe ad ſta
tū pfectiōis trāſferre: ſi p īfirmitatē deficiat
nō ē ſimulator vel ypocrita: q̄a nō tenet̄ mai
feſtare ſuū pctm̄ ſc̄itatis habitū deponendo
ſi āt ad hoc ſc̄itatis habituꝫ aſſumēt vt ſe iu
ſtū oſtētaret eēt ypocrita ⁊ ſimulator. ¶ Ad
t̄tiū dicēdū ꝙ ī ſimulatōne ſicut ī mēdacio
duo ſūt. vnū q̄dē ſicut ſignū. ⁊ aliud ſic̄ ſigna
tū. mala ḡ intentio in ypocriſi ꝯſiderat̄ ſicut
ſig̃tū q̄ð nō r̄ndet ſigno. exteriora aūt vl̄ v̄ba
vel opera vel quecūq̄ꝫ ſenſibilia cōſiderant̄
in oī ſimulatōe ⁊ mēdacio ſicut ſigna.

Ad tertiuꝫ ſic proce

dit̄. Videt̄ ꝙ ypocriſis nō opponat̄ virtuti
v̄itatis. In ſimulatione. n. ſiue ypocriſi eſt ſi
gnū ⁊ ſig̃tū. ſꝫ q̄ꝫtū ad vtrūq̄ꝫ nō videt̄ oppōi
alicui ſpāli virtuti: ypocrita. n. ſimulat quā
cūq̄ꝫ virtutem. ⁊ etiā p quecūq̄ꝫ virtutis opa
puta p ieiuniū orōnē ⁊ elyam: vt hr̄ Math
6º. ḡ ypocriſis nō opponit̄ ſpālit̄ virtuti veri
tatis. ¶ P̄. Oīs ſimulatio ex aliquo dolo vi
det̄ ꝓcedere: vñ ⁊ ſimplicitati opponit̄. dolꝰ
āt opponit̄ prudentie vt ſ̄ habitū ē. ḡ ypocri
ſis q̄ ē ſimulatio nō opponit̄ v̄itati: ſꝫ magis
prudentie vel ſimplicitati. ¶ P̄. Spēs mora
lium conſiderant̄ ex fine. ſꝫ finis ypocriſis ē
acq̄ſitio lucri vel inanis glorie. Vñ ſup illud
Job. 27º. Que ē ſpes ypocrite ſi auare rapiat
⁊c̄. dicit glo. ypocrita q̄ latīe dicit̄ ſimulator
auarus raptor ē: q̄ dū iniq̄ agēs deſiderat ꝯ̄
ſc̄itate venerari: laudē vite rapit aliene. cū ḡ
auaricia vel īanis gloria nō directe oppona
tur veritati: videt̄ ꝙ nec ſimulatio ſiue ypo
criſis. ¶ Sꝫ ꝯ̄ ē: q̄a oīs ſimulatio ē mēdaciū
q̄ðdam vt dictū ē mēdaciū āt directe oppo
nit̄ veritati ḡ ⁊ ſimulatio ſiue ypocriſis. Rº
dicēdū ꝙ ſcḋm phm̄ in. xº metaph. ꝯtrarietas
oppoſitio eſt ſcḋm formā a q̄. ſ. res ſpecīe habꝫ
Et iō dicendū eſt ꝙ ſimulatio ſiue ypocriſis
pōt opponi alicui virtuti duplicit̄. vnoꝰ direc
te: aliꝰ indirecte. Directa quidē oppoſitio eiꝰ
ſiue eiꝰ ꝯtrarietas eſt attendenda ſcḋm ſpecieꝫ
actꝰ q̄ accipit̄ ſcḋm ꝓpꝛiū obiectū: vñ cū ypocri
ſis ſit q̄dā ſimulatio q̄ q̄s ſimulat ſe hr̄e pſo
nā quā nō hꝫ vt dictū eſt: cōſequēs ē ꝙ dire
cte opponat̄ v̄itati p quā aliq̄s exhibet ſe ta
lem vita ⁊ ſmone q̄lis ē: vt dr̄ ī 4º ethicoꝝ.
īdirecta āt oppoſitio ſiue ꝯ̄rietas ypocriſis

pōt attēdi ſm qðcūq₃ accn̄s: puta ſm aliquē
finē remotū vel ſm aliqð inſtrumētū act⁹ vel
qðcūq₃ aliud h⁹ mōi. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum
q̄ ypocrita ſimulās aliquā v̄tutē aſſumit eā₃
vt finē nō q̄dē ſm exn̄tiam q̄ſi volēs eā₃ h̄re
ſʒ ſm apparentiā q̄ſi volēs videri eā h̄re. ex ḡ
nō habet q̄ opponat̄ illi v̄tuti: ſʒ q̄ opponat
v̄itati in q̄ꝛtū vult decipe hoīes circa illā v̄tu-
tē. opera āt illius virtutis nō aſſumit q̄ſi p̄ ſe
itenta ſʒ īſtrumētal̄r q̄ſi ſigna illi⁹ virtut̄. vn̄
ex h̄ nō habet directā oppoſitionē ad illā vir
tutē. ¶ Ad ſecūdū dicēdū q̄ ſicut ſ̄ dictū ē
prudentie directe opponitur aſtutia ad quā₃
ptinet īuenire q̄ſdā vias apparentes ⁊ nō exi
ſtentes ad ꝓpoſitū cōſequēdū: executio autē
aſtutie ē ꝓprie p̄ dolū in verbis: p̄ fraudē aūt
in fact̄. ⁊ ſicut aſtutia ſe habet ad prudentiā₃
ita dolus ⁊ fraus ad ſimplicitatē. dolus āt vel
fraus ordinat̄ ad decipiendū p̄ncipaliter. et
q̄nq₃ ſecūdario ad nocendū. vnde ad ſimpli
citatem ptinet directe ſe p̄ſeruare a deceptōe
⁊ ſm h̄ vt ſ̄ dictū ē virtus ſimplicitatis ē ea
dē v̄tuti v̄itatis: ſʒ differt ſola rōne: q̄a v̄itas
dicit̄ ſm q̄ ſigna ꝯcordāt ſiḡtiſ: ſʒ ſimplicitas
dicitur ſm q̄ nō tēdit ī dv̄ſa: vt. ſ. aliud inten
dat iterius ⁊ aliud p̄tendat exteri⁹. ¶ Ad t̄tiū
dicēdū q̄ lucrū vel gloria ē finis remotus ſi
mulatoris ſicut ⁊ mēdacis. vnde ex hoc fine
ſpeciē nō ſortit̄: ſʒ ex fine ꝓximo q̄ ē oſtēdē
ſe aliū q̄ꝫ ſit. vn̄ q̄nq₃ ꝯtingit q̄ aliq̄s fingit d̄
ſe magna nulli⁹ alteri⁹ gr̄a ſed ſola libidine ſi
mulandi ſicut ph̄s dicit in 4° ethicoꝝ. ⁊ ſicut
etiā ſupra de mēdacio dictum ē.

Ad quartum ſic pro

cedit̄. Videt̄ q̄ ypocriſis ſp̄ ſit pctm̄ mortale
Dic̄. n. Jero⁹ Yſa. 12°. ī glo. q̄ ī ꝯparatiōe duo
rum maloꝝ leui⁹ ē aperte peccare q̄ꝫ ſc̄itatem
ſimulare. ⁊ ſup illud Job. p̄. Sicut autē dn̄o
placuit ⁊c̄. glo. dicit q̄ ſimulata eq̄tas nō eſt
eq̄tas ſed duplex pctm̄. ⁊ ſup illud Tren̄. 4°.
Maior effecta ē īiq̄tas pcti ppl̄i mei pctō
ſodomoꝝ. dicit glo. Scelera aīe plāgūt̄ que ī
ypocriſim labit̄ cuius maior ē īiq̄tas pctō
ſodomoꝝ. pctā aūt ſodomoꝝ ſūt pctā morta
lia. ḡ ⁊ ypocriſis ſp̄ ē pctm̄ mortale. P̄. Gre
goriꝰ dicit. 31°. moral̄. q̄ ypocrite ex malicia
peccāt. ſʒ hoc ē grauiſſimū: q̄a ptinet ad pec
catū in ſpm̄ ſcm̄. ḡ ypocrita ſp̄ mortaliter pec
cat. ¶ P̄. Null⁹ meret̄ irā dei ⁊ excluſionē a
dei viſiōe niſi ꝓpt̄ pctm̄ mortale. ſʒ p̄ ypocriſī

aliq̄s meret̄ irā dei: ſm illud Job. 36°. Simu
latores ⁊ callidi prouocāt irā dei. excluditur
etiā ypocrita a viſiōe dei. ſm illud Job. 13°.
Nō veniet in ꝯſpectu ei⁹ oīs ypocrita. ḡ ypo
criſis ſp̄ ē pctm̄ mortale. ¶ Sʒ ꝯ̄ ē: q̄a ypocri
ſis ē mēdaciū operis cū ſit ſimulatio q̄dā nō
aūt oē mēdaciū₃ opis ē pctm̄ mortale. ḡ nec
oīs ypocriſis. ¶ P̄. Intentio ypocrite ē ad
hoc q̄ videat̄ bon⁹. ſʒ hoc nō opponit̄ carita
ti. ḡ ypocriſis nō ē ſm ſe pctm̄ mortale. ¶ P̄.
Ypocriſis naſcit̄ ex īani gl̄ia vt Greg⁹ dicit 31°
moral̄. ſʒ īanis gl̄ia n̄ ſp̄ ē pctm̄ mortale. ḡ nec
ypocriſis. ¶ R° dō q̄ in ypocriſi duo ſūt. ſ. de
fectus ſc̄itatis. ⁊ ſimulatio ipſi⁹. Si ḡ ypocri
ta dicat̄ ille cui⁹ itentio fert̄ ad vtrūq₃: vt. ſ. ali
q̄s nō curet ſc̄itatē h̄re: ſʒ ſolū ſcūs apparere:
ſic ꝯſueuit accipi in ſacra ſcriptura: ſic mani
feſtū ē q̄ ē pctm̄ mortale. null⁹ āt totalr̄ ꝓua
tur ſc̄itate niſi p̄ pctm̄ mortale. Si āt dicat̄
ypocrita ille q̄ itendit ſimulare ſc̄itatē a q̄ d̄
ficit p̄ pctm̄ mortale: tūc q̄uis ſit ī pctō mor
tali ex quo ꝓuat̄ ſc̄itate: nō tn̄ ſp̄ ipſa ſimula
tio eſt ei pctm̄ mortale: ſʒ q̄nq₃ veniale: qð dī
ſcernēdū ē ex fine: q̄ ſi r̄pugnat caritati dei vl̄
ꝓximi erit pctm̄ mortale: puta cū ſimulat ſc̄i
tatem vt falſam doctrinam diſſeminet: vel vt
adipiſcat̄ eccleſiaſticā dignitatē indign⁹ vel q̄
cūq₃ alia t̄palia bona ī quib⁹ finē ꝯſtituit. Si
vō finis intent⁹ nō repugnet caritati: erit pec
catū veniale: puta cū aliquis in ipſa fictiōe d̄
lectat̄: de q̄ dr̄ 4° ethicoꝝ q̄ magis videt̄ va
nus q̄ꝫ mal⁹. Eadē. n. rō ē de mēdacio ⁊ ſimu
latiōe. ꝯtingit tn̄ q̄nq₃ q̄ aliq̄s ſimulat ꝑfec
tionē ſc̄itatis q̄ nō ē de ſalut̄ neccītate. ⁊ talis
ſimulatio nec ſp̄ ē pctm̄ mortale: nec ſp̄ ē cū
pctō mortali. Et p̄ hoc p₃ rn̄ſio ad obiecta.

Deinde ꝯſide

randū ē de iactantia ⁊ yro
nia q̄ ſūt ptes mēdacij ſm
ph̄m in 4° ethicoꝝ. p̄ aūt
circa iactātiā q̄rūt̄ duo. p̄
cui v̄tuti opponat̄. 2° vtrū ſit pctm̄ mortale.

Ad primuʒ ſic proce

dit̄. Videt̄ q̄ iactātia nō opponat̄ v̄tuti v̄ita
tis. Veritati. n. opponit̄ mēdaciū. ſʒ q̄nq₃ pōt
eſſe iactātia etiā ſine mēdacio: ſicut cū aliq̄s
ſuam excellētiā₃ oſtendat: dr̄. n. Heſter p̄. q̄
Aſſuerus fecit grāde ꝯuiuiū vt oſnderet diui
tias gl̄ie ſue ac r̄gni ſui: ac magnitudinē atq₃